

РЕШЕНИЕ

№ 3474

гр. София, 19.05.2015 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 13 състав, в публично заседание на 21.04.2015 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **1774** по описа за **2015** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 256, ал. 1 от ЗМВР във връзка с чл.72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР .

Образувано е по жалба на П. А. А. от [населено място] срещу ЗАПОВЕД за задържане на лице рег. № 307 от 14.02.2015 г., издадена от К. Б. К. на длъжност старши полицаи при 09 РУ „Полиция”- СДВР, С., с която на основание чл. 72, ал.1, т.1 от ЗМВР жалбоподателят е задържан за срок от 24 часа.По изложените съображения в жалбата за материална незаконосъобразност на заповедта –се моли същата да бъде отменена.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и представлява.

Ответникът - старши полицаи при 09 РУ „Полиция”- СДВР К. Б. К. се явява лично и моли съда да отхвърли оспорването.

Административен съд София- град, като се запозна с доказателствата по делото и с оглед правомощията си по чл. 168, ал. 1 вр. чл. 146 от АПК, прие за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима- подадена в срока по чл.149, ал. 1 от АПК/16,02,2015/, от надлежна страна, имаща право и интерес от обжалване, поради което следва да се разглежа по същество.С оспорваната заповед

ответникът е постановил задържане на лицето П. А. А. за 24 часа на основание чл.72, ал.1, т.1 от ЗМВР - а именно, когато има данни, че лицето е извършило престъпление, което е във връзка със ЗМ № 368/2015г..

На първо място се установява, че заповедта е издадена от компетентен орган- полицаи при 09 РУП- СДВР, С., К. Б. К., който е полицейски орган, имащ правомощието по чл.72 от ЗМВР да задържа лица до 24 часа.

Съдът не установява в производството да има допуснати процесуални нарушения вкл. съществени такива. Заповедта е връчена на лицето (л. 6-гръб), което е попълнило декларация на л.8,9 за гарантиране упражняването на негови права вкл. правото му на адвокатска защита, каквато не е поискана. На следващо място е видно, че заповедта е в изискуемата по смисъла на чл. 72, ал. 1 от ЗМВР писмена форма, притежава реквизитите по ал.2, поради което се прави извода, че заповедта е процесуално законосъобразна.

По съществото на спора се съобразява, че правното основание за налагане на принудителната административна мярка спрямо жалбоподателя е чл.72, ал.1, т.1 от ЗМВР. Разпоредбата овластява полицейските органи да задържат лица, за които има данни, че са извършили престъпление като процедурата е регламентирана в следващите разпоредби. За прилагането на тази принудителната административна мярка законодателят не изисква да са събрани доказателства, установяващи по безспорен начин вината на лицето, извършило престъпление по смисъла на НК. Достатъчно е само наличието на данни, обосноваващи предположението, че има вероятност лицето да е извършител на престъплението, което дава право на органа при условията на оперативна самостоятелност да наложи мярката. Данните не следва да са общи т.е. да разкриват уклон на лицето да извърши подобно престъпление, а следва да имат отношение към конкретното деяние, но да не са категорични, достатъчни и безспорно уличаващи дееца в извършването му, което обуславя необходимостта да се задължи за 24-часа по чл.72, ал.1, т.1 от ЗМВР, а не по реда на НПК. Целта на разпоредбата е да се даде възможност на органите на МВР и прокуратурата да разкрият извършено престъпление, тъй като задържането по реда на чл.72, ал.1, т.1 от ЗМВР по своята правна същност представлява принудителна административна мярка по смисъла на чл. 22 от ЗАНН, която има за цел чрез задържане на лицето да се предотврати възможността същото да извърши престъпление или да се укрие.

Във връзка с последното -съдът приема, че заповедта е материално незаконосъобразна по следните съображения: видно от докладна записка от 14,02,2015г,изготвена от ст. Полицаи Й.,същият бил заедно със ст. Полицаи К. АП 192 на дата 14,2,2015,като около 10,50часа при обход на маршрута до бл.413 в жк люлин спрели за проверка две лица-М. В. В. и П. А. А..От направената справка в ОДЧ се установило ,че за П. А. има има КОД 2, и същият бил отведен и задържан в 09 РУП във вр. ЗМ № 368/2015г.П. А. е бил освободен в 14,15часа на същата дата,-14,02,2015,като преди това е дал писмени обяснения,в които най общо е проследил хронологията на задържането и недоумението си защо е задържан.

Въз основа на всичко изложено -СЪДЪТ прави извода, че от анализа на доказателства по делото се установява, че заповедта е материално-незаконосъобразна, защото лицето не е задържано при наличие на данни за участие в престъплението по ДП 368/2018г.Дори да се приеме/а това е в противоречие с правото на личен живот на лицето/,че лицата, които имат съответния код профилактично или целево се разпитват/или задържат/ т.е чрез това се набират данни в подкрепа на разследването и насочващи последното към действителните извършители,то задържането на А. единствено поради причината ,че при справка в ОДЧ същият е с код 2 е материално правно незаконосъобразно.Всъщност от доказателствата по административната преписка не би могло да се установи каквато и да било съпричастност на А. към ЗМ № 368/2015 по описа на 09 РУП-СДВР. Ето защо и задържането е незаконосъобразно, тъй като е налице превратно упражняване на правомощията с недопустима от законодателя цел. Целта е - не да се задържи лицето за собствената му съпричастност към извършеното престъпление, а да предостави сведение за истинските извършители, което е неправомерно. С оглед всичко изложено съдът намира, че жалбата е основателна и заповедта за задържане ще следва да се отмени.

Доколкото жалбоподателят е освободен от плащането на разноски по делото на основание чл.83 ал.2 от ГПК с оглед изхода на спора ще следва СДВР да бъде осъдено да заплати по сметка на АССГ сумата от 10 лв- дължима ДТ в производството,от която А. е бил освободен в производството/чл.78 ал.6 от ГПК/.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, пр.2-ро АПК Административен съд София- град, I отделение, 13 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на П. А. А. от [населено място] като материално-незаконосъобразна **ЗАПОВЕД ЗА ЗАДЪРЖАНЕ** рег. 307 от 14.02.2015 г., издадена от К. Б. К. на длъжност старши полицаи при 09 РУ „Полиция”- СДВР, с която жалбоподателят е задържан за срок до 24 часа на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР.

ОСЪЖДА СДВР да заплати по сметка на АССГ сумата от 10 лв-дължима ДТ в производството.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му пред ВАС чрез АССГ.

СЪДИЯ: